

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Under behandlingen af justitsministeriets budget vil jeg gerne fremsætte nogle bemærkninger om et spørgsmål, som atter og atter dukker op i den offentlige debat, og det er spørgsmålet, om der foregår en virkelig objektiv og dybtgående undersøgelse af de såkaldte stikkerlikvideringer. Når man spørger — jeg ser helt bort fra dem, der rejser spørgsmålet, fordi de selv synes, de er dømt for hårdt —, sker det dels udfra almenmenneskelige synspunkter, dels udfra interessen for en uangribelig retspleje i overensstemmelse med de principper, som vi anlægger for retsplejen iøvrigt. Jeg har ganske vist fra et enkelt blads side — det er „Information“ i en leder den 4. januar 1950 — set fremført, at denne diskussion i bedste fald var uværdig, pjattet, hyklerisk eller stupid. Jeg tror ikke, der er mange i det danske folk, der deler denne anskuelse, og i hvert fald vil jeg atter rejse spørgsmålet i det høje ting, selvom jeg måtte udsætte mig for at blive karakteriseret som uværdig, pjattet, hyklerisk, stupid eller ondsindet.

Ved første behandling af finansloven i november stillede jeg den tidligere justitsminister en række spørgsmål om undersøgelsen af stikkerlikvideringer. Svarene, jeg fik, var ikke fyldestgørende. Dels blev ikke alle mine spørgsmål besvaret, dels var svarene på de enkelte spørgsmål ikke udtømmende nok, dels fyldte en del af de svar, jeg fik, mig med uro. Jeg blev ikke overbevist om, at undersøgelsen er gennemført fuldkommen loyalt og objektivt, selvom den tidligere justitsminister erklærede det. Det er nu i fuld tillid til den nye justitsminister, at jeg vender tilbage til spørgsmålet om undersøgelsen vedrørende stikkerlikvideringer, da jeg kender de synspunkter, som den højtærede minister tidligere har givet udtryk for.

Af de indlæg, dagspressen i år har bragt, skal jeg særlig henvise til tidligere minister, det ærede medlem hr. Frode Jakobsens udtalelser i et interview i „Berlingske Tidende“ den 1. januar og til den tidligere justitsminister Svenning Rytters udtalelser i „Berlingske Aftenavis“ den 17. ds. Sammenholder man det ærede medlem hr. Frode Jakobsens udtalelser med de tal for drab under besættelsen, som den afgåede justitsminister har givet, kan man ikke ganske få tallene til at stemme overens, og hvad er årsagen til de divergerende tal? Det ærede medlem hr. Busch-Jensen siger, at der under besættelsen efter politiets oplysninger er foregået ca. 550 uopklarede drab og drabsforsøg, samt at en undersøgelse, fore-

taget af en embedsmand i det ærede medlem hr. Frode Jakobsens ministerium, altså under ansvar af den, der var modstandsbevægelsens leder på de områder, sagen angik, viste, at knap 350 af disse drabshandlinger var udført af modstandsbevægelsen og derefter blev betragtet som krigshandlinger. Men det ærede medlem hr. Frode Jakobsen siger, at op imod 400 eller godt 380 blev likvideret af modstandsbevægelsen. Hvorledes stemmer dette sammen? Endvidere vil jeg gerne have en karakterisering af de 550 minus 350, d. v. s. ca. 200 drab, som ikke var foretaget af modstandsbevægelsen. Var det almindelige kriminelle forbrydelser eller drab på grund af unational optræden? Var det danskere eller tyskere, der blev dræbt, og var det danskere, der foretog drabene?

Der er også andre uoverensstemmelser mellem det ærede medlem hr. Busch-Jensen og det ærede medlem hr. Frode Jakobsens udtalelser. Ifølge det ærede medlem hr. Frode Jakobsen har man i 375 tilfælde kunnet slå fast, at likvideringen var begrundet. Det betyder ikke, siger han, at der er bevis for, at de pågældende alle har været stikkere, men at de med rette er blevet anset som farlige for modstandsbevægelsen, og at det var nødvendigt at uskadeliggøre dem.

Det ærede medlem hr. Busch-Jensen siger derimod, at der foreligger en hel del tilfælde, hvor det ved undersøgelser ikke har været muligt nu efter så lang tid at føre noget egentligt bevis for stikkeri eller blot finde frem til et grundlag for likvideringen i form af håndgribelig, bevislig mistanke for stikkeri. Det ærede medlem hr. Frode Jakobsen synes at være gået ud fra, at kun 10 tilfælde var fejlagtige. Dette fastslår „Information“ i den omtalte leder, medens den tidligere justitsminister, det ærede medlem hr. Busch-Jensen, har en anden opfattelse. Jeg vil bede om at få disse forklaringer sammenholdt, idet jeg må gå ud fra, at justitsministeriet er i besiddelse af det undersøgelsesmateriale, som det ærede medlem hr. Frode Jakobsens ministerium fremskaffede.

Den 3. november 1949 spurgte jeg endvidere den daværende justitsminister om, hvor mange af de drab, der var foretaget under besættelsen, modstandsbevægelsen påtager sig ansvaret for, og hvor mange der blev givet direkte ordre til fra de dertil kompetente organer indenfor modstandsbevægelsen. Det første fik jeg svar på, det sidste fik jeg intet svar på, og jeg gentager det derfor. Har justitsministeriet ikke ma-